

[Stavad]

hans samarbejdspartnere, men hvorfor vil man forhindre, at vi får de oplysninger, der er nødvendige for, at vi kan vurdere, om der skal foretages en regulering eller ikke foretages en regulering?

Hvis det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at vælgerne har den tillid til det radikale venstre og regeringspartierne, hvis det også er rigtigt, at det radikale venstre og regeringspartierne vil leve op til den tillid, hvorfor kan vi så ikke få oplysningerne? Hvorfor vil hr. Bernhard Baunsgaard så ikke støtte os i, at vi i det udvalgsarbejde, vi får mellem anden og tredje behandling, i fællesskab fra et flertals side kræver, at der skal svares på de spørgsmål, som allerede er stillet for lang tid siden? Hvis hr. Bernhard Baunsgaard mener, at vælgerne har tillid, og hvis det er sådan, at vælgerne rent faktisk har noget at have tilliden i, så må vi vel også kunne få oplysningerne.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Vi har jo i skatte- og afgiftsudvalget stillet nogle spørgsmål netop om dette, og et af de spørgsmål, vi stillede, var: hvad er det for en pris, der skal tages som udgangspunkt for beregningen? Vi stillede også det spørgsmål: er der tale om en automatisk regulering? Vi stillede også spørgsmålet: hvorledes foretages sådan en regulering? Hvis forbrugerprisen f.eks. pr. 15. maj 1986 er steget med 13 pct., sænkes afgiften så også med 13 pct.?

Det var gode og klare spørgsmål. Men de svar, vi fik, kan man til gengæld ikke karakterisere sådan. Sidst vi drøftede energiafgifter i folketinget, fik vi et svar fra skatte- og afgiftsministeren, som man kun kunne karakterisere som en helt ny form for knækprosa, og jeg forstår nu, at denne poesi har bredt sig også til budgetdepartementet, for vi fik faktisk helt fantastiske svar fra budgetdepartementet. Jeg vil godt læse disse svar op, så folketinget er indviet i dem.

Budgetdepartementet svarede os:

»Efter nærmere drøftelser med monopoltilsynet vil man udvælge priser af særlig relevans for det danske marked til offentliggørelse af Danmarks Statistik.«

Det er vi glade for, men faktisk ville vi gerne vide, hvad det var for priser, og hvordan man ville udvælge dem, og vi ville gerne

have, at den danske befolkning fik at vide, hvad det var for en pris, der skulle være grundlag for reguleringerne.

På de andre spørgsmål fik vi et endnu mere fantastisk stykke knækprosa. Svaret lyder i al sin gribende enkelthed:

»Det er hensigten med aftalen at regulere afgifterne med henblik på at holde forbrugerpriserne uændrede, samtidig med at der også fremover tages energipolitiske hensyn.«

Jeg kan love folketinget, at vi imellem anden og tredje behandling af lovforslag nr. L 214 vil forsøge at se, om det ikke skulle være muligt at få et klart svar ud af finansministeren, hvis det skulle vise sig, at det ikke var muligt at få det her i salen i dag.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg mere end nogen anden har ønsket denne reguleringsmekanisme, hvad jeg allerede fremførte før jul, da vi lavede en forhøjelse af energiafgiften og fik en hensigtserklæring, og jeg havde i grunden forventet, at det, der nu står, skulle være så klart, at det kunne tolkes klart.

Men for det første føler jeg, der er en vis usikkerhed med hensyn til udgangspunktet. Da jeg ikke har været med i den sidste del af arbejdet i skatteudvalget, har jeg ikke bilagene, men så vidt jeg husker bilaget til L 214, står der, at en oliepris på 15½ dollars eller 15 dollars og en dollarkurs på 8½ vil give en benzinpris på 6 kr. 98 øre. Vel, den er så nedsat med 10 øre i afledt moms, så det giver vel 6 kr. 84 øre, men nu går man ud fra 17½ dollars for en tønde olie og en dollarkurs på 8½, så vidt jeg har forstået bilaget. Det må give en benzinpris på omkring 6 kr. 95 øre. Er det så udgangspunktet for reguleringen? Det vil afledt, hvis man fører det over til fyringsolien, svare til en oliepris på 4.200-4.300 kr. pr. 1.000 liter. Er det udgangspunktet?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg foreslår, at vi optrykker aftalen i dens helhed som bilag, når vi mellem anden og tredje behandling skal have lovforslaget vedrørende el, nr. L 216, til behandling i skatte-